

Körmendi Lajos

Kutyafa

Debreceni Bibliofil Műhely
18.

Debrecen
2003

Készült a Debreceni Bibliofil Műhely
Baráti Köre részére száz számozott
példányban

Ez a ... számú példány

ISSN 1585 7255

Felelős kiadó: dr. Varga Gábor
Illusztrálta: Torok Sándor
Tipográfia: Nagy Attila Csaba
Kötés: dr. Varga Gábor

Omar el Arayad Skender-oglu
barátomnak ajánlom

Két sor(s)

A mániánk:
Cumániánk.

Betegség és kutyafa

Alfele, ha vérrel szörcsög,
Vizsgálgatják belét, máját.
Jön a jajszó, lelki görcsök,
Rebegjük, hogy: kutyafáját!

Sokan, ha baj lep is, állják.
Évek ellen nem hat a csel.
Életfánkat lepisálják,
Szívünkre már nő a gleccser.

Az ébren-lét nagyon álnok,
Fájó has van, nincs kutya, fa –
Furcsa termést hoznak álmok,
Nő ezredvégi kutyafa.

Kutyakomédia

Ötven után nő a féknyom.
Vastagbélrák? Kutyafékom!
Bennem a sejt, mint a gránát,
Sokká robban. Kutyafáját!

Ispotályos himi-humi.
Minden napom kutyagumi!
Gondom, ha van, most anális.
Kutyafejű a halál is.

Az egészség? Csak ritka lom.
Sorsunk kutyalakodalom.
Kutyul a jó, ront média.
Élet? Kutyakomédia!

Műtét, canis-kántus

Budán ama kutyavásár
Csak egyszer volt, reménykedem.
Elaltatnak: testem tetem.
Lebegés, mi odaát vár.

Repül fekete komondor.
Nem érzem, hogy vágnak, baj van.
Kutyatejben, kutyavajban
Fűröszt álmom – lassan rombol.

Fölöttem? Már nyüszít az ég,
Üldöz egy nagy, vörös kuvasz.
Csahol puli, egy korcs nyuvaszt,
Szagot fogott a messzeség.

Canis-kántus áriázgat:
Canzonetta csak az élet,
Ebek-harmincadra érek.
Felébredek. Mi a frásznak?

A sorsom ver – kutyakorbács.
Farkas-énnel megjuhádzom,
Kutyus-természetet játszom.
Kutyabajhoz leszek tolmács.

Kutyagolok – kutyaházi.
A halált most még megúsztam,
Kutyaszorítóból csúsztam.
Lapos seggel – tiszta mázli.

Ebcsont beforr

Pusztán mikor megyek végig?

Belül ebadtáztam.

Ebül voltam, gyászban...

Ebugatás? Hallik égig?

Ebcsont beforr – kutya öröm:

Jöhet kutyálkodás!

Én nem, féljen már más –

Isten írta kutyabőröm.

Engem most életre ítelt

– Nem ágyban fetrengni! –

Kipcsak isten, Tengri.

Előlem a halál kitért.

Élni? Meghalni? Nemesen!

Hosszú, hideg tél, Szűcs Sanyi kocsmája a nagy diófa alatt

Amikor
Már úgy érzed,
A fagy végleg marad,
S nem csupán
Hideiglenesen van itt,
És már kivagy hidegileg,
Amikor már hidegőrlő
A fehérség, hidegtépő
Csontjaidban a fájdalom,
Amikor már úgy érzed,
Hidegbeteg vagy, rád jött
A hidegbaj, közeledik a
Hidegkimerülés,
A hidegroham, amikor már
Kész hidegroncs vagy,
Már elkerülhetetlennek
Látszik a hidegsokk,
A hideg-összeroppanás,
Amikor már csak ilyen
Szavak jutnak eszedbe,
Hogy hidegbénulás,
Hideggörcs, hidegcsillapító,
Hidegenkedés, hideggyenge,
Hidegenforgalom,
Hidegfeszítő, hidegrendszer,
Amikor a kinti világ hidegesít,
Akkor beléphetsz Karcagon a Kaiserbe,
Ülhetsz, melegedhetsz, fecserhetsz serbe,
Érzed, itt ölel a szó, ölel az illat, a szék, ölel
E meghitt zug, Szűcs Sanyi mosolyog, ő lel
Neked étket, előtted babgulyás, rántott szelet,
Cigánypecsenye, kortyolsz rá egri hegy-levet,
S ha nem is ételen-italon, de amire itt bőven lelsz,
A hosszú, hideg télben a baráti szón kitelelsz.

Kivert kutya-lét

Bezen attamaz kenze kikte...
Ebtövisre hajtott fejet,
Nézett és ámult, amíg te
Festetted a kutyatejet.

Kerülte a kutyálkodást,
Cimborád biz' nem kurvázott,
Lába közé csapta farkát,
Teste ebül kankurjázott.

Hentelő asztalra terült,
Vágtak hasán kutyaháját.
Szinte jobblétre szenderült,
Feledte a Duna-tájat.

Itt hagyta, mint eb a szarát,
E kivert kutya-létet majdnem.
Eb ura fakó! Mondj egy ebadtát!
Csahos fohászt: Tengri, ammen.

Azok a kutya kunok

Örökre itt maradjatok!
Kunoknak fazont adjatok!
Ellenséged bármit huhog,
Fognak szkíták, fognak hunok.

Hogyha kutyul Kötöny népe:
Kutyahiten érne révbe?
Érdekelnek patanyomok?
Feledteti kutyaól-ok.

Mordul a föld kelet felől,
Kutyaházi lépked elől.
Milyen élet? Kutyafutta?
Nyomunk a szél már befűtta.

Csahos dal: kun sors

Most lett hazánk ezeréves.
Ebdüh beszéd keserédes.
Méláztatunk állva, ülve,
Hogy lett e vidék megülve?

Ebszőlő is körbefűzhet,
Ebharapás el nem űzhet.
Testünk fölött már eb kapar,
Nő sírunkon az ebkapor.

Késő bánat, ebgondolat,
Mirajtunk a halál tolat.
Kunoknak a veszett nevét,
Költik mindig eb életét.

Ebül vett jólét ebül vész.
Nem marad más, mint szűkülés.
Emlékszik ránk egy csahos dal,
És a világ kiebrudal.

Mongol költői tárgy

Költőnk bort tölt (nagy a költés költsége!),
önszobra költői babért ölt,
Költ, kohol, versen kotlik, költői hatást latol,
szavakat összeölt:

Költői tárgy a lírai trágya.
Költ, szavakat összeölt –
Költőtárs a hárs.

Költ alvó költőné, vágyat költ, költői nagyság,
súgja, múzsa-jelölt!
Költ és gyak, kohol közben, izzít, és hatást latol,
szavakat összeölt:

Költői tárgy a lírai trágya,
Költ, szavakat összeölt –
Költőtárs a hárs.

Költőnk kart karba ölt: mint ki ma is díjba dőlt,
álmot látott, tündökölt.
Költői szikrát csihol, kohol, hatást latol,
bús szavakat összeölt:

Költői tárgy a lírai trágya.
Költ, szavakat összeölt –
Költőtárs a hárs.

Mongol lajbi

Lajhár idő nesztelen őrlő testeden a meztelen húst,
Lajstromos napirend szerint rohadsz,
ez a végzet ünnepe,
Lajbi tart csak össze, s a lajbi becsülete,
Lajha járású, sarkadban settenkedő
halál húzat tust.

Lajtán innen. Túron túl, lírai cucc csak lajbid,
nem komoly.
Lajtból csepegteted lírád. Vers emel
az égi ablakhoz?
Lajtorja a mennyei lakhoz? Ez illik ilyen alakhoz?
Lajstrom és lírai ostrom között lajbidon
csámcsog a moly.

Mongol vesekő

Vesébe illő veseszövés ez a kórházi vesejáték
Vesedélután tart nővér feleség és doki
Vesebeszéd hogy nem tudod megszülni a követ
Vesébe illő veseszövés ez a kórházi vesejáték

Vesedélután tart nővér feleség és doki
Vesebeli kalandok várnak rád a műtőben
Vesés könyvben olvashatsz csak ily szerencséről
Vesedélután tart nővér feleség és doki

Vesebeszéd, hogy nem tudod megszülni a követ
Vese vese veskete nem lesz itt vé fele se
Veseszép lány a nővér ágytálla a kézben
Vesés összeget ér huszonnégy karátos követ

Veseországban esténként vesemondó vesél
Vesefa virít a tündérszép vesetájon
Veseíró veseszerű meseműtétről ír
Veseországban esténként vesemondó vesél

A stoppolt elefánt

(mese)

1.

Felkelt a nap, széttekintett,
nem ballagott, csak legyintett.
Arany arcán páncélozott nyugalom,
alábukott kelletlenül nyugaton.

Hangyaboly lett a rádió stúdió:
„Mi ez az új természeti stúdium?”
Reggel, bizonyosságul, hogy este lett,
játszottak száz nívódíjas szünetjelet.
Szólt a szpíker idegesen, badarin:
„Ez itt az Esti magazin”.
Asztalodra híreket lök (le ne seperd,
akkor se, ha szavai a szájáról leperd!):
„A tavalyi kukorica áprilisban töretlen,
ámde azért fejlődésünk tervszerűen töretlen!”

Felszisszen kilenc dióda,
szikrázik tíz mogyoróda...
A magas egek torkából,
a jegenyék tornyából
pucér seggel, hörögve,
trombitálva, röhögve
leszánkázik, hogy eltátjuk a szánk,
nagyot dübben a stoppolt elefánt.

2.

A kútban lakó mérges parázs,
az a kardos, kocsmahős darázs
három szirti sast leszúrt,
míg átszelte az azúrt.
Úgy érzi izgága teste,
talán túl korán lett este.
Fejére húzza a kútfedőt,
selyempapucsba lép délelőtt,
álmosan nézi magát:
„Ó, ez a kút,
átalakít!”
Hagyja a stoppolt elefánt-csodát,
a rádiót zümmögteti tovább.

3.

A ma esti légvonattal
jött egy utas sok csomaggal.
Rálegyintett varjúnéne

(itt halottkém ötszáz éve):

„Ó, ez csak egy silány,
szélhordta, vetési lány!”

Bőrröndje harsogott: eljutott Párizsba, Bonnba,
nem károgtott, már csacsogott a
varjúszezbomba.

Oldalán hittyesen nevetett egy kajánt,
vőlegénye, a stoppolt elefánt.

4.

Gumibottal jár a sün,
utcainkon átoson,
nyakra-főre szalutál.
Agya helyén hamutál,
füstölög magában:
„Éjjel-nappal silbakolok,
ordonáncként lótok-futok.
Bár kapok dupla früstököt,
fejem is majd' füstöt lök...”
Lába itt döng,
lépte ott döng,
jaj, de félünk, hogyha ődöng!
Ide látszik tüskés kedve,
egész meg van öregedve.
Minden fára koltot ránt,
hátha ő az elefánt.

5.

Ez a kandúr himpellér,
szűk elméje sem pallér...
Az ott ő,
a széptevő.
A macskautcalány ma is keresett
a sarkon állva egy csokor verebet.
Találkára elviszi,
zabálja a vén strici.
„Merszi bien!” –
szól véres szájjal, gyermekien.
De már nem sokat szájjal, kipödri vikszos
bajszát, ugrik, fára mász,
mert most jön a, most jön a fergeteges nász!

Aztán? Aztán időt húz és halogat,
szíve lök csak nagyokat.
Mi az oka? Vállat ránt:
„Hát a stoppolt elefánt!”

6.

Ne legyél te sündörködő, locsos szájú,
dúsan mézelő, regulázott pofájú,

himbilimbi, mint koloncos óra,
gügyén vigyorgó a megharapódra!

Ezt a sok intelmet lötytyintette ránk
az ezerarcú stoppolt elefánt.

Két sor(s)	4
Betegség és kutyafa	5
Kutyakomédia.....	6
Műtét, canis-kántus.....	7
Ebcsont beforr	8
Hosszú, hideg tél, Szűcs Sanyi kocsmája a nagy diófa alatt	9
Kivert kutya-lét.....	10
Azok a kutya kunok.....	11
Csahos dal: kun sors	12
Mongol költői tárgy	13
Mongol lajbi.....	14
Mongol vesekő.....	15
A stoppolt elefánt.....	16